

Illustreret Tidende.

Nr. 80.]

Udkommer hver Søndag.

— København den 7. April 1861. —

2 Rdlr. Kvartalet.

[2det Bind.

Indhold.

Peter Georg Bang. — Anders Lilius (fortættelse). — Jaktværet, af E. Møller-Hofft. — Fandebøven Slangerup. — Ugens Politik. — Meddelelser af blanded Indhold.

Peter Georg Bang,

født den 7de October 1797; død den 2den April 1861.

Den første Tanke, der paatrænger sig, naar man seer tilbage paa Bangs nu afsluttede Levetid, er en Forundring over Alt det, som denne Mand har haft at gjøre med, alle de Stillinge, han har beklædt, og den mangefidige Dygtighed, han har udfoldet. Det seer allerede noget broget og usædvanligt ud, at een og samme Mand efterhaanden har været Overretsdommer, Universitetslærer, Bankdirecteur, Universitetslæstør, Deputeret i Rentekammeret, Amtmand, Departementschef, Domainedirecteur og Højesteretsdommer. Men naar han derhos i det politiske Liv har været Ständerdeputeret, kongelig Commissarius, Rigsdagsmand og, som Medlem af ikke mindre end fire Ministerier, efterhaanden har været Indenrigsminister, Kirke- og Undervisningsminister, Finantsminister, Minister for Slesvig (rigtignok kun 1 Dag), Fællesindenrigsminister samt Premierminister og Conseilpræsident, og naar man endelig veed, at han har været Medlem af en talrig Skare af midlertidige og vedvarende Commissioner, og at han lige til det Sidste har haft en stor Mængde private Forretninger at ordne og bestyre (navnlig som Suhrs betroede Consulent og efter hans Død Executor af hans sidste Villie), maa man sande, at denne Mand har været naturligt virksom og brugbar i de mest forskellige Retninger. Den retsferdige Dom over al denne travle Arbeiden er det vanskeligt nok at sælde faa Dage efter hans Død, men man er dog vist Sandheden tro ved at udtale, at han, uden at besidde rige Gøner eller nogen stærk Charakter, har i hele sin udførte og mangeartede Virkeleeds viist en overordentlig Arbeidsdygtighed, en human og jevn Tænkemaade og en stærkt udpræget praktisk Sands, samt at han herved er bleven sat istand til at udrette Ubefilligt, hvorfor han fortjener sit Fædrelands Tak og Paaskjønnelse.

En anden Tanke, som maa paatrænge sig, naar man seer tilbage navnlig paa Bangs politiske Liv, og som kommer frem ved enhver Skildring af vore mere fremtrædende politiske Mænds Liv, er den: naar skal dog vor „Forfatningsnød“ faae en Ende? I over ti Aar have vi nu seet den ødelægge det ene Sæt Ministre efter det andet og virke sløvende og udmattende paa Folket og paa Statsmændene. Projecter og Systemer have afløst hverandre, og vore bedste Mænd have opslidt og udtømt sig i denne Retning, til stor Skade for en sund og kraftig Udvikling af vore materielle og aandelige Kræfter, men endnu synes vi at være langt fra Maalet. Bang har haft sin rigelige Andeel i al denne Experimenteren og denne Frem- og Tilbagegang; hans Navn staaer under Grundloven, men det staaer ogsaa under Kundgjørelsen af 28de Januar 1852; han har været Novemberminister, men han har ogsaa været Januarminister — hvilke Modsetninger! Vel staaer han ikke som Repræsentant for vore Statsmænd, saa at man skulde kunne sige, at de alle ligner ham i denne Henseende, men mon dog ikke en god Deel af Skylden for vor Forfatningsnød maa tilskrives den Mangel paa Charakterstyrke, fast Overbeviisning og sikker Tro til Folket, hvorefter saa mange af dem have lidt?

Den 18te, hvortil P. G. Bang hørte, skal kunne føre sit Slægtregister heelt op til de berømte Hvider. Stjalm Hvides Sønnelønson var den berømtede Biskop Peder Bang, som i Midten af det 13de Aarhundrede har vundit sig mod sit Fædreland og lod Venderne nedbugge 10,000 skjællandske Bønder ved Nestved. I den følgende Tid og navnlig i de sidste 100 Aar har denne Slægt adskillige mere eller mindre fortjente Mænd at fremvise. Bluf Lunde de Bang indlagde sig store Fortjenester som Medlem af den i 1786 nedsatte Landbocommission, hvis Hovedværk var Stavnbaandets Løsning, og hans Søn, Valthasar Nicolai de Bang, har forfattet endel dramatiske Arbeider. En Broder til D. L. de Bang var Frederik Ludvig Bang (død 1820), bekendt som en udmærket Læge, som orthodox theologisk Forfatter og som Stedfader til de to Brodres Myndigheder; hans Søn er den nulevende bekendte Læge, Conferentsraad D. L. Bang. En Halbroder til den nævnte D. L. de Bang var Præst i Dds Herred og blev gjenem sin Søn, som var Comproost i Næstved, Bedstefader til Peter Georg Bang, der blev født i København den 7de October 1797.

Efterat være bleven Student fra Frederiksborg Skole i 1813 og juridisk Candidat i 1816, anvendte han først adskillige Aar paa et grundigt Retstudium, blev Dr. juris i 1820 og foretog sig derefter i 2½ Aar en videnskabelig Udenlandsrejse med offentlig Understøttelse og med Forpligtelse til især at studere den romerske Ret. I 1826 blev han Assessor i Landsog- samt Hof- og Stadsretten, men forlod allerede i 1830 denne Stilling for at blive Professor i det juridiske Fakultet, efter en ved sex Prøveforelæsninger afholdt Concurrance. Han har som Universitetslærer udfoldet en efter vore Forhold temmelig betydelig Forfattervirksomhed. Hans Hovedværker ere: „Lærebog i de til den romerske private Ret hørende Discipliner“ og „Systematisk Fremstilling af den danske Processmaade“, som han udgav i Forening med S. E. Larsen; i en Række af Aar var han derhos Medudgiver af „Juridisk Tidsskrift“. Hans Romeret blev kun halvt fuldbendt og Processen er i Grunden heller ikke fuldbendt, idet Criminalprocessen, som han i Fortalen til det sidste Bind (1843) lovede at ville udgive i Løbet af et Aar, aldrig er udkommen. Bang kan vel ikke maale sig med Larsen i klar og

Geheimeconferentsraad Peter Georg Bang, Dr. juris, St. af D. pp.